

42^e WEMAL-nieuwsflits

12 november 2019

In Memoriam Wim Gerritsen, 12 augustus 1935 - 24 oktober 2019

Toen ik Wim voor het eerst ontmoette in 1973 was ik een kersverse masterstudent uit Berkeley. De universiteit van California had mij een beurs gegeven om een jaartje in Utrecht te studeren, bij DE specialist van Middelnederlandse Arthurromans, een zekere professor W.P. Gerritsen. Zo begon mijn academische loopbaan in Utrecht en was dat het begin van de jarenlange samenwerking met Wim.

Maar Wim was voor mij veel meer dan een inspirerende leermeester, hij was ook een dierbare collega, vriend, en vaderfiguur. De hartelijkheid en gastvrijheid waarmee hij en Gisela mij altijd hebben ontvangen en mij een veilig thuisfront boden in een nieuw land, zal ik nooit vergeten. Samen met hun kinderen Anne, Fokke en Marc hebben ze mij altijd het gevoel gegeven dat ik erbij hoorde.

Wim speelde ook een belangrijke rol in mijn inburgeringsproces. Hij vond dat ik kennis moest maken met een aantal goede Nederlandse tradities. Zo vond hij dat ik in ieder geval moest leren schaatsen. Hij gaf mij een paar Friese doorlopers en zei dat hij het ook zo had geleerd. Het lukte mij natuurlijk van geen kanten om dat in korte tijd onder de knie te krijgen, maar deze ervaring heeft me wel gestimuleerd om op latere leeftijd te gaan leren schaatsen op de Jaap Edenbaan. Samen met Wim en Gisela heb ik later nog een mooie tocht kunnen schaatsen op de Angstel in Abcoude.

Toen ik later trouwde met Soe en kinderen kreeg, werd Wim de peetvader van onze oudste zoon, Ping. Een andere oer-Nederlandse traditie die Wim toen in ons gezin introduceerde was het Sinterklaasfeest. Het bezoek van Wim verkleed als Goed Heilig Man en Marc als Piet, was voor Ping en Wun een onvergetelijke ervaring en een van de hoogtepunten van hun kindertijd, naast het kanoën met Wim op de Vinkeveense plassen.

Het contact met Wim werd na zijn pensionering op een andere manier voortgezet. Samen met Hans van Dijk en Fons van Buuren, de harde kern van de sectie Middelnederlandse letterkunde, aten we regelmatig samen in restaurant Djakarta aan het Lucas Bolwerk; hier namen we de wereld met elkaar door en bleven we op de hoogte van elkaars wel en wee. Wim genoot zichtbaar van deze bijeenkomsten. Hij vroeg ons steevast het hemd van het lijf en legde er altijd de nadruk op dat hij de details goed moest onthouden om het thuis aan Gisela te kunnen vertellen

De eerste keer dat ik Wim weer zag na het overlijden van mijn vader, droeg Wim een Chinees hemd dat hij tijdens zijn bezoek aan mijn ouders van mijn vader had gekregen. Als ik daaraan denk, dan ontroert het mij nog steeds. Het was een subtiel en typisch gebaar van Wim om op die manier zijn medeleven te tonen en mij te troosten. Nu wij vandaag afscheid nemen van Wim, voelt het voor mij als het verlies van mijn tweede vader. Ik ben verdrietig, maar ook dankbaar. Dankbaar dat ik hem twee weken geleden nog heb kunnen omhelzen en spreken. Dankbaar voor zijn genegenheid en de mooie herinneringen. Maar bovenal koester ik de warmte van zijn trouwe vriendschap.*

Orlanda Lie

**Dit is een verkorte versie van de toespraak die Orlanda Lie hield tijdens de uitvaartdienst van Wim Gerritsen op 1 november 2019.*

In Memoriam Ria Jansen-Sieben, 1 augustus
1930 – 20 oktober 2019

Op 20 oktober 2019 stierf op 89-jarige leeftijd Prof. Dr. Ria Jansen- Sieben, die tijdens haar werkzame leven hoogleraar was aan de Vrije Universiteit Brussel. Daar beoefende zij de Middelnederlandse Taal- en Letterkunde met speciale aandacht voor de zogenaamde *Artes-literatuur*. Onder *Artes* verstond ze, naar een definitie van Gerhard Eis, zowel de *Artes Liberales* van *Trivium* en *Quadrivium* als de *Artes Mechanicae* en de *Artes Magicae*. Vooral de *Artes Mechanicae*, de toegepaste wetenschappen zoals Architectuur en

Medicijnen, hadden haar grote belangstelling, juist omdat deze disciplines in het Nederlandse taalgebied tot dan toe nauwelijks waren bestudeerd. Na een aanloopperiode van twintig jaar bracht zij dan ook in 1989 haar levenswerk naar buiten, het *Repertorium van de Middelnederlandse Artes-Literatuur* (HES Uitgevers, Utrecht, 1989), 532 pagina's.

In datzelfde jaar maakte zij met mij samen een editie van het 16^e-eeuwse kookboek nr. 476 van de Universiteitsbibliotheek van Gent, dat wij de titel gaven *De keuken van de late Middeleeuwen* (Bert Bakker, Amsterdam, 1989). Kookkunst behoorde net als Medicijnen tot de *Artes Mechanicae*. Dit boek beleefde een tweede druk in 1998. Niet ongenoemd mag blijven dat Ria en ik met elkaar in contact waren gebracht door Prof. Dr. Wim P. Gerritsen van de Letterenfaculteit in Utrecht, die daarbij als “koppelbaas” was opgetreden, zoals het voorwoord vermeldt. Wim Gerritsen had allang belangstelling voor deze kant van de Middelnederlandse literatuur en kende ons beider belangstelling voor de middeleeuwse kookkunst.

Nu achteraf is het treffend dat Wim bijna tegelijk met Ria Jansen is gestorven, op 24 oktober 2019. Je ziet ze samen naar het Paradijs wandelen.

Johanna Maria van Winter
Utrecht, 10 november 2019

Afmelden

Als je de WEMAL-nieuwsflits niet meer wilt ontvangen, dan kun je een e-mail sturen naar j.e.wessel@law.leidenuniv.nl.